

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319200899
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6319200899.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, vo veci starostlivosti o maloletého X. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa matky I. L., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W., K. XXX/X, a otca B. L., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom I., R. D X/X, právne zastúpeného JUDr. Petrom Šramkom, advokátom so sídlom Brezno, Štúrova 51, o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/78/2019 - 121 z 09. januára 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“, alebo „prvoinštančný súd“, resp. „okresný súd“), rozsudkom zo dňa 09. 01. 2020 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého na sumu 150,- Eur mesačne od 23. 04. 2019 a na sumu 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2019, ktoré ho zaviazal platiť k rukám matky maloletého vždy do 15-teho dňa každého mesiaca, čím zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 8P/72/2015-44 zo dňa 27. 10. 2015 v III. výroku (I. výrok). Zročné výživné otca za obdobie od 23. 04. 2019 do 09. 01. 2020 vo výške 479,- Eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 9 mesiacov od právoplatnosti rozsudku (II. výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom zo dňa 23. 04. 2019 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletého zo sumy 90,- Eur mesačne na sumu 200,- Eur mesačne z dôvodu zmeny pomerov na strane maloletého od rozvodu manželstva v roku 2015, ktorá nastala tým, že vyrástol, pravidelne chodí do fitcentra a v septembri nastúpi na strednú školu.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ust. § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 26, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“) a dospel k záveru o dôvodnosti návrhu matky vzhľadom na preukázanú zmenu pomerov, ktorá je dôvodom na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca maloletého (ďalej len „otec“). Konštatoval vyššiu životnú úroveň otca ako matky maloletého (ďalej len „matka“), preto by sa maloletý mal podieľať aj na tejto vyššej životnej úrovni, z ktorého dôvodu zvýšil vyživovaciu povinnosť otca s účinnosťou od podania návrhu na sumu 150,-Eur. Prihliadol na to, že maloletý ukončil základnú školu a s účinnosťou od nástupu na strednú školu zvýšil výživné na sumu 200,-Eur mesačne. Poukázal na vek maloletého v čase rozvodu 12 rokov, kedy navštevoval 6. ročník základnej školy, pričom v čase podania

návrhu navštevoval 9. ročník základnej školy a od 01. 09. 2019 nastúpil do 1. ročníka Hotelovej akadémie v Brezne, V čase rozhodovania bol maloletý vo veku 16 a pol roka, jeho zdravotný stav si vyžadoval užívanie liekov na posilnenie imunity, vitamínov a kvôli cvičeniu si objednával výživové doplnky. Výdavky na maloletého sa zvýšili aj v dôsledku jeho rýchleho rastu. Po rozvode si rodičia vysporiadali BSM tak, že matka sa stala výlučnou vlastníčkou domu, prevzala na seba úver a otca vyplatila sumou 35.000,- Eur. Zárobok matky dosahoval v čase rozvodu sumu 586,08 Eur a v súčasnosti je vo výške 812,37 Eur. Otec v čase rozvodu nemal žiaden príjem, na brigádach si privyrobil približne 300,- Eur mesačne, vlastnil motorku, osobný automobil OCTAVIA Combi, rok výroby 2000 a v súčasnosti vlastní motocykel DUCATO MONSTER, rok výroby 2016 od 29. 05. 2017, motorové vozidlo FIAT SCUDO, rok výroby 2007 od 28. 03. 2018 a tiež vozidlo zn. BMW 330 CI od 27. 03. 2019. Od rozvodu manželstva bol otec 4 krát na zahraničnej dovolenke v Egypte, nepreukázal, že mu na ňu prispela priateľka, ktorá pracuje ako učiteľka. Obidve firmy otcovho brata IF THERM, s. r. o., Podbrezová, ako aj TONECO, s. r. o., Podbrezová majú okrem iného v predmete činnosti stavebníctvo, sú aktívne a pokiaľ by otec chcel aktívne vykonávať prácu, nič mu nebránilo pracovať cez uvedené firmy, príp. požiadať o vykonávanie živnosti, pretože uviedol, že ovláda murárčinu, vodárčinu, vie robiť omietky, dlažby. Jeho tvrdenia, že ak by to robil ako hlavnú činnosť a ľudia mu potom nezaplatia, považoval za tendenčné. Bytové pomery otca sa nezmenili, pretože býva so svojím otcom v rodičovskom byte, kde ročne platí televíziu 140,-Eur, kupuje stravu pre obidvoch a za byt platí jeho otec. V súvislosti so zročným výživným otca za obdobie od 23. 04. 2019 do 09. 01. 2020 mal otec prispieť na výživu maloletého spolu sumou 1.435,-Eur, zaplatil spolu sumu 741,-Eur a navyše dal maloletému finančné prostriedky spolu vo výške 215,-Eur, teda celkove prispel sumou 956,-Eur. Preto rozdiel na výživnom vo výške 479,-Eur zaviazal otca zaplatiť k rukám matky do 9 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. ho zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 140,-Eur mesačne od 01. 09. 2019. Namietal nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odôvodnenie rozsudku je nedostatočné, nepreskúmateľné a tiež poukázal na nesprávne skutkové zistenia. Súhlasil so zmenou pomerov na strane maloletého, pričom zvýšenie výživného predstavuje viac ako 100 % oproti pôvodnej úpravy, preto nedošlo k takej zmene pomerov na zvýšenie výživného zo sumy 90,-Eur mesačne na sumu 200,-Eur mesačne. Bol ochotný prispievať výživným vo výške 140,-Eur mesačne, ktoré považoval za primerané potrebám maloletého, jeho možnostiam, ako aj majetkovým pomerom matky. Prvoinštančný súd neobjektívne vyhodnotil dôkazy o možnosti dosahovať iný, vyšší príjem ako v skutočnosti má, prostredníctvom bratovej obchodnej spoločnosti alebo cez živnosť, pretože ide len o hypotetické úvahy. Navyše jeho brat už len prenajíma lešenie, nemá možnosť ho zamestnávať, pretože už nepotrebuje jeho prácu. Ak by začal podnikáť, to neznamenalo jeho vyšší príjem, ale len zvýšenie nákladov na odvody a administratívu. Konštatoval, že takýto stav existoval u neho aj v čase poslednej úpravy výživného, čo nie je spôsobené jeho pasivitou, ale objektívne malými možnostami lepšieho zárobku. Poukázal na pravidelný príjem matky, ktorý sa jej zvýšil takmer o 300,-Eur mesačne. Je nútený riešiť svoju bytovú situáciu z výplaty zo spoločného majetku, pretože naďalej býva v byte so svojím otcom a má tiež ďalších súrodencov s povinnosťou ich vyplatiť v prípade zdedenia bytu. Pri povinnosti prispievať na výživu maloletého sumou 200,-Eur mesačne by mu nezostali finančné prostriedky ani na bežné životné potreby a jeho životná úroveň nie je vyššia ako u matky.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Podľa nej sa prvoinštančný súd v širšom rozsahu vysporiadala s obranou otca ohľadne jeho možností sa zamestnať a dosahovať oveľa vyšší príjem ako prezentoval, pričom je nepravdepodobný ním tvrdý zárobok len vo výške 250,- až 300,- Eur mesačne, keď zárobok maloletého z brigády za dva týždne dosiahol 400,-Eur. ňou vyplatené finančné prostriedky vo výške 35.000,-Eur otcovi zo spoločného domu mohol otec použiť na riešenie bytovej otázky, pričom žije nákladný život (autá, motorky a dovolenky), čo nezodpovedá ním uvádzanému príjmu. Správne okresný súd prihliadol na jej majetkové pomery a nezanedbateľnú okolnosť, že spláca úver vo výške 167,90 Eur po dobu 19 rokov a tiež na zmenu pomerov na strane maloletého.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože zvýšenie výživného je v záujme maloletého a tiež je primerané jeho aktuálnym potrebám, ako aj možnostiam, či schopnostiam oboch rodičov.

8. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka súhlasila s jeho stanoviskom.

9. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k vyjadreniu matky súhlasil s jej vyjadrením a zotrval na skutočnostiach ním uvádzaných vo svojom vyjadrení k odvolaniu.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že otec v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení nevyšporiadal.

15. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP), preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca uvedené v odvolaní.

16. Otec v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie.

17. Odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010).

18. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

19. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie predmetnú vec správne právne posúdil podľa príslušných ust. ZoR.

20. Z rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/72/2015-44 zo dňa 27. 10. 2015 bolo zistené, že manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené, do osobnej starostlivosti matky bol zverený maloletý s povinnosťou otca prispievať na jeho výživu sumou 90,-Eur mesačne, styk otca s maloletým bol ponechaný na dohodu rodičov. Pri posudzovaní schopností otca ohľadne vyživovacej povinnosti v čase rozvodu manželstva jeho rodičov vychádzal okresný súd z toho, že otec v čase keď bol zamestnaný vo firme svojho brata dosahoval zárobok vo výške 400,- až 600,-Eur mesačne, pričom ku skončeniu pracovného pomeru došlo zo subjektívnych dôvodov na strane otca, pretože sa s bratom pohádal a

následne ho vyhodil z firmy. Otec mal vo výlučnom vlastníctve motorku, osobný automobil OCTAVIA COMBI rok výroby 2000, ktorý naň prepísal brat, bol nezamestnaný a do mája 2015 poberal podporu v nezamestnanosti vo výške 300,-Eur mesačne, privyrábal si príležitostne s tým, že jeho príjem bol pribl. v sume 300,-Eur mesačne, býval so svojim otcom v jeho byte, pričom na domácnosť neprispieval. Matka dosahovala zárobok 586,08 Eur a žila s maloletým v rodinnom dome, ktorý mala s otcom v bezpodielovom spoluvlastníctve. Maloletý navštevoval 6. ročník základnej školy, bol zdravý a venoval sa športovej činnosti, s čím mal výdavky ročne 30,-Eur.

21. V čase rozhodovania prvoinštančného súdu o zvýšení vyživovacej povinnosti otca už maloletý navštevoval 1. ročník strednej školy. Zárobok matky sa zvýšil na sumu 812,37 Eur. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti vychádzal z princípu potenciality ohľadne príjmu otca, ktorý nebol v pracovnom pomere, privyrábal si opätovne príležitostnými stavebnými prácami, avšak vlastnil okrem motorky dve motorové vozidlá, absolvoval zahraničné dovolenky a vychádzajúc z ponúk voľných pracovných miest v oblasti murár zverejnených na internetových stránkach mal za to, že otcovi nič nebráni v možnosti zamestnať sa, príp. dosahovať príjem v rámci podnikateľskej činnosti vzhľadom na jeho profesijné skúsenosti.

22. Podľa ustanovenia § 26 ZoR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

23. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

24. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, len ak sa zmenia pomery. Znamená to teda, že nevyhnutnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o zmene výživného je zmena pomerov. Zmenou pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku, resp. v čase uzavretia dohody o výkone rodičovských práv a povinností.

25. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Na odôvodnené potreby oprávneného bezprostredne vplyvajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ak sú tieto obmedzené, je zrejmé, že odôvodnenými budú môcť byť len bežné potreby nepresahujúce obvyklú základnú mieru potrieb oprávneného. Naopak pri vyššej životnej úrovni povinného môže pod odôvodnené potreby spadať napr. tvorba úspor, ktorá síce nie je nevyhnutná, avšak môže dopomôcť k rozvoju oprávneného dieťaťa. Rozhodujúce sú vždy reálne zárobkové možnosti povinného dané ako jeho subjektívnymi vlastnosťami (vzdelaním, skúsenosťami, fyzickými možnosťami), tak objektívnymi skutočnosťami, ako je najmä prítomnosť pracovných príležitostí. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliada na druhej strane i vtedy, ak povinný bez náležitého odôvodnenia na seba berie neprímerané majetkové riziká, pochybne investuje, berie nevýhodné pôžičky, príp. sa vzdá lepších zárobkov, výhodnejšieho zamestnania a pod. Pri zmene zamestnania povinného na zamestnanie s nižším zárobkom súd povinne skúma okolnosti, za ktorých k uvedenej zmene došlo, a najmä či k nej došlo z dôležitých dôvodov, napr. zo zdravotných dôvodov povinného. V opačnom prípade by sa pri určení výživného vychádzalo zo schopností a možností povinného pred takouto zmenou zamestnania, resp. z majetkových pomerov, ktoré by tento mal, ak by svoj majetok nevystavoval neprímeraným majetkovým rizikám. Súd by v takomto prípade nemal brať ohľad na pokles príjmu povinného a pri určení výživného by mal vychádzať zo stavu, ako keby k zmene zamestnania povinného nedošlo.

27. Okolnosťou, pre ktorú súd vychádza z princípu potenciality, je podľa ustálenej judikatúry i nemožnosť vykonávať akékoľvek zamestnanie, resp. doterajšie zamestnanie z dôvodov na strane povinného, čím sa povinná osoba (v danej veci otec) pripraví o pravidelný príjem, z ktorého by mohol platiť súdom určené výživné. Následkom aplikácie princípu potenciality je, že súd pri určovaní výšky výživného vychádza z potencionálneho príjmu povinného, t. j. príjmu, ktorý by povinný dosahoval v prípade, že by riadne pracoval. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ povinný (v danom prípade otec) nemá dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, je povinnosťou súdu skúmať dôvody takéhoto stavu.

28. Predmetný návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého bol podaný matkou dňa 23. 04. 2019, preto súd prvej inštancie postupoval správne keď zisťoval či došlo k takej relevantnej zmene pomerov (či už na strane povinného rodiča - otca, alebo na strane maloletého, či matky), ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca. Po vykonanom dokazovaní dospel súd prvej inštancie k záveru (s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje), že tak, ako na strane maloletého, tak aj na strane rodičov došlo k zásadnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu vyživovacej povinnosti otca. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že na strane maloletého nastala zmena pomerov tým, že vyrástol, začal navštevovať strednú školu, s čím sa nepochybne zvýšili výdavky v súvislosti so zakúpením školských potrieb, stravným a pod. Zmena pomerov nastala aj na strane matky, ktorá má v súčasnosti vyšší. Aj na strane otca vzhľadom na jeho majetkové pomery (vlastníctvo vozidiel, dovolenky).

29. K odvolacej námietke otca k princípu potenciality, odvolací súd dodáva, že aj keď u otca nebol preukázaný skutočný príjem, prvoinštančný súd pri rozhodovaní o zvýšení vyživovacej povinnosti správne vychádzal z uvedeného princípu ohľadne príjmu otca, ktorý si opätovne privyrába príležitostnými stavebnými prácami. Vychádzajúc zo zistenia voľných pracovných miest v oblasti murár správne mal okresný súd za to, že otcovi nič nebráni v možnosti sa zamestnať, príp. dosahovať príjem v rámci podnikateľskej činnosti vzhľadom na jeho profesijné skúsenosti. Preto bolo správne v danej veci pri určení rozsahu jeho vyživovacej povinnosti podľa § 75 ods. 1 ZoR uprednostniť princíp potenciality príjmu pred princípom fakticity a uvedenú skutočnosť zohľadniť (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/178/2019, zo dňa 18. 10. 2019).

30. Aj odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie preto správne rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloletého a súhlasí so záverom, že v schopnostiach a možnostiach otca je prispievať na výživu maloletého sumou stanovenou vo výrokovvej časti rozhodnutia a to diferencovane s prihliadnutím na zmenu štúdia maloletého, ktorý začal študovať od 01. 09. 2019 na strednej škole, s čím sú nepochybne spojené zvýšené výdavky.

31. Odvolacie námietky otca neboli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o zročnom výživnom ako aj závislého výroku o trovách konania, pretože okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 52 CMP.

32. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).